Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 4 mars 2021*

”Överklagande – Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Resolutionsförfarande – Antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español SA – Förordning (EU) nr 806/2014 – Artikel 24 – Verktyget försäljning av affärsverksamhet – Artikel 21 – Nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument – Supplementärkapitalinstrument – Talan om ogiltigförklaring – Delvis ogiltigförklaring – Ej avskiljbar – Avvisning”

I mål C-947/19 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 23 december 2019,

Carmen Liaño Reig, Alcobendas (Spanien), företrädd av F. López Antón, abogado,

sökande,

i vilket den andra parten är:

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av A. Valavanidou, S. Branca och J. King, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av B. Meyring och T. Klupsch, Rechtsanwälte, samt av F.B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden N. Wahl (referent) samt domarna F. Biltgen och J. Passer,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: spanska.

Dom

1 Carmen Liaño Reig har yrkat att Europeiska unionens tribunals beslut av den 24 oktober 2019, Liaño Reig/SRB (T-557/17, ej publicerat, EU:T:2019:771) (nedan kallat det överklagade beslutet), ska upphävas. Genom detta beslut ogillade tribunalen hennes talan om dels ogiltigförklaring av artikel 6.1 d i Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017, avseende en resolutionsordning för Banco Popular Español, SA (nedan kallad Banco Popular), i den del det i denna bestämmelse föreskrivs en konvertering av supplementärkapitalinstrument med International Securities Identification Number (internationellt standardnummer för värdepapper) (ISIN) XS 0550098569 till nya aktier i Banco Popular (nedan kallat resolutionsbeslutet), och av de preliminära värderingar som gjorts av en oberoende expert och av SRB, dels om ersättning, efter den begärda ogiltigförklaringen, för den förlust som påstås ha uppkommit till följd av denna konvertering.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EU) nr 806/2014

2 I artikel 3.1 leden 30, 40, 44, 47 och 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1) föreskrivs följande:

”I denna förordning gäller följande definitioner:

…

30. *försäljningsverktyget*: mekanism för en resolutionsmyndighets genomförande av överföring av äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en köpare som inte är ett broinstitut, i enlighet med artikel 24.

…

40. *eget kapital*: eget kapital i den mening som avses i artikel 4.1 led 118 i [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1, och rättelser i EUT L 208, 2013, s. 68, och EUT L 321, 2013, s. 6)].

…

44. *nedskrivning[s-] och konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som avses i artikel 21.

…

47. *supplementärkapitalinstrument*: kapitalinstrument eller efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i [förordning nr 575/2013].

…

51. *relevanta kapitalinstrument*: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument.”

3 I artikel 15.1 a, b, f och g i förordning nr 806/2014 föreskrivs följande:

”1. När de följer resolutionsförfarandet som avses i artikel 18 ska nämnden, [Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen] och, i tillämpliga fall, nationella resolutionsmyndigheter vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att resolutionsinsatser följer följande principer:

a) Aktieägarna i institutet under resolution ska bära de första förlusterna.

b) Borgenärer i institutet under resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt artikel 17, utom om det uttryckligen föreskrivs något annat i denna förordning.

…

f) Om inte annat anges i denna förordning ska borgenärer i samma klass behandlas likvärdigt.

g) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än om enheten som avses i artikel 2 hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden i enlighet med de skyddsåtgärder som anges i artikel 29.”

4 I artikel 17 i denna förordning, med rubriken ”Prioritetsordning”, föreskrivs följande:

”1. Vid användning av skuldnedskrivningsverktyget på en enhet som avses i artikel 2 i denna förordning – och utan att detta påverkar skulder som är undantagna från verktyget enligt artikel 27.3 i denna förordning ska nämnden, kommissionen eller, i tillämpliga fall, de nationella resolutionsmyndigheterna fatta beslut om utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, inbegripet en eventuell tillämpning av artikel 27.5 i denna förordning, och de nationella resolutionsmyndigheterna ska utöva de befogenheterna i enlighet med artiklarna 47 och 48 i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190)], samt i enlighet med den omvända prioritetsordning för fordringar som fastställs i deras nationella rätt, inbegripet bestämmelserna för införlivande av artikel 108 i det direktivet.

2. Deltagande medlemsstater ska den 1 juli varje år eller omedelbart när rangordningen ändrats, underrätta kommissionen och nämnden om rangordningen av fordringar mot de enheter som avses i artikel 2 inom ramen för nationella insolvensförfaranden.

När skuldnedskrivningsverktyget tillämpas ska det relevanta insättningsgarantisystemet vara ansvarigt enligt de villkor som föreskrivs i artikel 79.”

5 I artikel 21.1, 21.7, 21.10 och 21.11 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”1. Nämnden ska utöva befogenheten att skriva ned och konvertera berörda kapitalinstrument enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2, och för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5, när villkoren för tillämpning av de punkterna är uppfyllda och endast under förutsättning att nämnden i sin verkställande session bedömer, efter att ha mottagit ett meddelande enligt andra stycket, eller på eget initiativ, att följande villkor är uppfyllda:

a) Det har fastställts att de villkor för resolution som anges i artiklarna 16 och 18 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.

b) Enheten kommer inte längre att vara bärkraftig om inte det berörda kapitalinstrumenten skrivs ned eller konverteras till aktier.

c) I fall av tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av ett dotterföretag och som bedöms fullgöra kraven på kapitalbas individuellt och gruppbaserat: om inte befogenheten att skriva ned eller konvertera de instrumenten utövas, koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig.

d) I fall av tillämpliga kapitalinstrument som emitterats på moderföretagsnivå och när dessa tillämpliga kapitalinstrument bedöms fullgöra kraven på kapitalbas på individuell basis med avseende på moderföretaget eller på gruppbasis: om inte befogenheten att skriva ned eller konvertera dessa instrument utövas, koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig.

e) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom i någon av de fall som fastställs i artikel 18.4 d iii.

Villkoren som avses i [leden] a, c och d i första stycket ska bedömas av [Europeiska centralbanken (ECB)], efter samråd med nämnden. Även nämnden, i sin verkställande session, får göra en sådan bedömning.

…

7. Om ett eller flera av de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda ska nämnden i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastslå huruvida befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska utövas självständigt eller, i enlighet med förfarandet i artikel 18, i kombination med en resolutionsåtgärd.

…

10. Nämnden ska se till att nationella resolutionsmyndigheter utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna utan dröjsmål i enlighet med den prioritetsordning som fastställs enligt artikel 17 och på ett sätt som ger följande resultat:

a) Poster i kärnprimärkapitalet minskas först i proportion till förlusterna och upp till omfattningen av deras kapacitet.

b) Kapitalbeloppet för övriga primärkapitaltillskottinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 14 eller upp till omfattningen av de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

c) Kapitalbeloppet för supplementärkapitalinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 14 eller upp till omfattningen av de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

11. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra de uppdrag nämnden ger dem och genomföra nedskrivningen eller konverteringen av berörda kapitalinstrument i enlighet med artikel 29.”

6 Enligt artikel 22.1 i förordning nr 806/2014 gäller följande:

”I de fall nämnden beslutar att använda ett resolutionsverktyg gentemot en enhet eller koncern som avses i artikel 7.2 eller gentemot en enhet eller koncern som avses i artikel 7.4 b och 7.5 när villkoren för att tillämpa dessa punkter är uppfyllda, och den resolutionsåtgärden skulle resultera i att förluster

får bäras av borgenärer eller att deras fordringar konverteras, ska nämnden ge de nationella resolutionsmyndigheterna i uppdrag att utöva befogenheten att skriva ned och konvertera berörda kapitalinstrument i enlighet med artikel 21 omedelbart innan eller samtidigt som resolutionsverktyget används.”

7 I artikel 24 i denna förordning föreskrivs följande:

”1. Inom ramen för resolutionsordningen ska verktyget försäljning av affärsverksamhet bestå av överföringen till en köpare som inte är ett broinstitut av följande:

a) Äganderättsinstrument som utfärdats av ett institut under resolution.

b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution.

2. Beträffande verktyget för försäljning av affärsverksamhet ska resolutionsordningen särskilt fastställa:

a) De instrument, tillgångar, rättigheter och skulder som den nationella resolutionsmyndigheten ska överföra i enlighet med artikel 38.1 och 38.7–38.11 i [direktiv 2014/59].

b) De affärsmässiga villkor enligt vilka, med beaktande av omständigheterna och de kostnader och utgifter som uppkommit under resolutionsförfarandet, den nationella resolutionsmyndigheten ska verkställa överföringen i enlighet med artikel 38.2, 38.3 och 38.4 i [direktiv 2014/59].

c) Huruvida de nationella resolutionsmyndigheterna får utöva överföringsbefogenheterna mer än en gång i enlighet med artikel 38.5 och 38.6 i [direktiv 2014/59].

d) Formerna för den nationella resolutionsmyndighetens utbjudande till försäljning av den enheten eller de instrumenten, tillgångarna, rättigheterna och skulderna i enlighet med artikel 39.1 och 39.2 i [direktiv 2014/59].

e) Huruvida den nationella resolutionsmyndighetens efterlevnad av saluföringskraven sannolikt undergräver resolutionsmålen i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

3. Nämnden ska tillämpa verktyget för försäljning av affärsverksamhet utan att iaktta de saluföringskrav som fastställs i punkt 2 e om den finner att iakttagande av de kraven sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen och särskilt om följande villkor är uppfyllda:

a) Den anser att det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten som orsakas eller förvärras av att institutet under resolution har fallerat eller sannolikt kommer att fallera.

b) Den anser att efterlevnad av de kraven sannolikt undergräver effektiviteten i verktyget försäljning av affärsverksamhet när det gäller att hantera det hotet eller uppnå det resolutionsmålet som anges i artikel 14.2 b.”

Förordning nr 575/2013

8 I artikel 4.1 led 118 i förordning nr 575/2013 definieras begreppet ”kapitalbas” som ”summan primärkapital och supplementärkapital”.

9 I artikel 63 n i denna förordning, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för antagandet av resolutionsbeslutet, föreskrivs följande:

”Kapitalinstrument och efterställda lån ska endast räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:

…

n) Om instrumenten inte ges ut direkt av ett institut eller om de efterställda lånen inte har upptagits direkt av ett institut, beroende på vad som är tillämpligt, ska båda av följande villkor vara uppfyllda:
   i) Instrumenten har givits ut eller de efterställda lånen har upptagits, beroende på vad som är tillämpligt, av en enhet som ingår i gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.
   ii) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för institutet utan begränsning i en form som uppfyller villkoren i denna punkt.”

Bakgrund till tvisten

10 I punkterna 1–11 i det överklagade beslutet sammanfattas bakgrunden till tvisten enligt följande:

”1 Sökanden, Carmen Liaño Reig, ägde en kupong med nominellt värde på 50 000 euro som hade utfärdats av BPE Financiaciones, SA, med nummer [ISIN] XS 0550098569, innan det antogs en resolutionsordning avseende [Banco Popular].

2 Den 7 juni 2017 antog [SRB] [resolutionsbeslutet] på grundval av [förordning nr 806/2014].

3 Innan resolutionsbeslutet antogs gjordes en värdering av Banco Popular i enlighet med artikel 20 i förordning nr 806/2014. Denna värdering innefattar två rapporter som bifogats resolutionsbeslutet. Den första värderingsrapporten (nedan kallad värdering 1), daterad den 5 juni 2017, hade upprättats av SRB med tillämpning av artikel 20.5 a i förordning nr 806/2014 och hade till syfte att tillhandahålla uppgifter som fungerar som underlag vid fastställandet av huruvida villkoren för resolution, såsom de definieras i artikel 18.1 i förordning nr 806/2014, var uppfyllda. Den andra värderingsrapporten (nedan kallad värdering 2), daterad den 6 juni 2017, upprättades av en oberoende sakkunnig … i enlighet med artikel 20.10 i förordning nr 806/2014. Värderingen 2 syftade till att uppskatta värdet på Banco Populars tillgångar och skulder, tillhandahålla en uppskattning av hur aktieägarna och borgenärerna skulle ha behandlats om Banco Popular hade genomgått ett normalt insolvensförfarande, samt att tillhandahålla uppgifter som gjorde det möjligt att fatta beslut om de aktier och äganderättsinstrument som skulle överföras och som gjorde det möjligt för SRB att fastställa vad som utgjorde affärsmässiga villkor för försäljningsverktyget.

4 I artikel 5.1 i resolutionsbeslutet har SRB beslutat att

’det resolutionsverktyg som tillämpas på Banco Popular utgör en försäljning av verksamhet i enlighet med artikel 24 i förordning nr 806/2014 genom överlåtelse av aktier till en köpare. Nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument ska genomföras omedelbart innan försäljningsverktyget tillämpas.’

5 Artikel 6 i resolutionsbeslutet rör nedskrivning av kapitalinstrument samt försäljningsverktyget. I punkt 1 i denna artikel angav SRB vilka åtgärder den hade beslutat med tillämpning av sin nedskrivningsbefogenhet enligt artikel 21 i förordning nr 806/2014.

6 I artikel 6.1 i resolutionsbeslutet har SRB beslutat att

a) först minska det nominella aktiekapitalet i Banco Popular med 2 098 429 046 euro, vilket kommer att leda till att 100 procent av aktierna i Banco Popular dras in,
b) därefter konvertera hela primärkapitaltillskottens kapitalbelopp som emitterats av Banco Popular och som var i omlopp vid tidpunkten för resolutionsbeslutet till nyemitterade aktier i Banco Popular, nedan kallade de ”nya aktierna I”,
c) därefter minska det nominella värdet av de ”nya aktierna I” till noll, vilket leder till att 100 procent av dessa ”nya aktier I” dras in,
d) slutligen omvandla hela kapitalbeloppet för supplementärkapitalinstrument som Banco Popular emitterat och som var i omlopp vid tidpunkten för resolutionsbeslutet till de nyemitterade aktierna i Banco Popular, nedan kallade de ”nya aktierna II”. De berörda supplementärkapitalinstrumenten omvandlas till ”nya aktier II”.

7 I artikel 6.3 i resolutionsbeslutet föreskrivs att dessa åtgärder för nedskrivning och konvertering ska grunda sig på värderingen 2, vilken styrks av resultatet av en transparent och öppen försäljningsprocess som genomförts av den spanska resolutionsmyndigheten Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB) (Fonden för ordnad omstrukturering av banker).

8 I artikel 6.5 i resolutionsbeslutet angav SRB att den utövade sina befogenheter enligt artikel 24.1 a i förordning nr 806/2014 om försäljningsverktyget och beslutade att de ”nya aktierna II” skulle överföras till Banco Santander, SA, fritt och befriade från varje form av rättighet eller belastning till förmån tredje man, i utbyte mot betalning av ett inköpspris på 1 euro. Det preciseras att förvärvaren redan har samtyckt till överlåtelsen.

9 Den 7 juni 2017 antog kommissionen beslut (EU) 2017/1246 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular [SA] (EUT L 178, 2017, s. 15).

10 Samma dag antog FROB de åtgärder som var nödvändiga för att genomföra resolutionsbeslutet, i enlighet med artikel 29 i förordning nr 806/2014. FROB gav i detta sammanhang sitt samtycke till en överföring till Banco Santander av de nya aktier i Banco Popular som uppstått genom konverteringen av supplementärkapitalinstrument.

11 Den 28 september 2018, efter en fusion genom absorption, blev Banco Santander universell efterträdare till Banco Popular.”

Talan vid tribunalen och det överklagade beslutet

11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 augusti 2017 väckte sökanden talan dels om ogiltigförklaring av artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet, i den del det i denna bestämmelse föreskrivs en konvertering av supplementärkapitalinstrument som identifierats med ISIN XS 0550098569 till nya aktier i Banco Popular, och av de preliminära värderingar som utförts av den oberoende experten respektive av SRB, dels om ersättning, som en anknuten följd av ogiltigförklaringen, för den förlust sökanden påstår sig ha orsakats genom denna konvertering.

12 Den 14 februari 2018, anmodade tribunalen SRB, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i sina rättegångsregler, att lämna in vissa handlingar. SRB besvarade denna begäran inom den föreskrivna fristen.

13 Den 6 juli 2018 ställde tribunalen, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i sina rättegångsregler, skriftliga frågor till parterna avseende bland annat sökandens berättigade intresse av att få saken prövad och dennes talerätt. Parterna inkom med svar på frågorna inom den angivna tidsfristen.

14 Den 17 maj 2019 ställde tribunalen, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i sina rättegångsregler, skriftliga frågor till parterna avseende frågan huruvida talan kunde tas upp till sakprövning. Dessa frågor avsåg särskilt yrkandet om delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet och frågan huruvida vissa bestämmelser i detta beslut kunde avskiljas från övriga bestämmelser. Parterna inkom med svar på frågorna inom den angivna tidsfristen.

15 Genom det överklagade beslutet beslutade tribunalen, med stöd av artikel 129 i sina rättegångsregler, att genom ett motiverat beslut pröva huruvida det förelåg ett rättegångshinder som inte kunde avhjälpas och avvisade talan, eftersom det var uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning, utan att pröva sökandens grunder.

16 Vad för det första gäller yrkandet om delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet erinrade tribunalen om att enligt rättspraxis (dom av den 16 juli 2015, kommissionen/rådet, C-425/13, EU:C:2015:483, punkt 94 och där angiven rättspraxis) är en delvis ogiltigförklaring av en unionsrättsakt inte möjlig annat än när de delar som begärs ogiltigförklarade kan avskiljas från övriga delar av rättsakten. Tribunalen påpekade även att detta krav på avskiljbarhet inte är uppfyllt när rättsaktens kärninnehåll skulle ändras om en del av den ogiltigförklarades. Vad gäller kontrollen av huruvida de omtvistade bestämmelserna kan avskiljas från beslutet i övrigt förutsätts att det görs en prövning av nämnda bestämmelsers innebörd, för att det ska vara möjligt att bedöma om beslutets andemening och kärninnehåll skulle ändras av att bestämmelserna ogiltigförklarades. Tribunalen angav slutligen att det, i den mån den hade att ta ställning till ett yrkande om delvis ogiltigförklaring av ett beslut, var viktigt att undersöka om en sådan delvis ogiltigförklaring var möjlig. Om så inte var fallet skulle talan nämligen avvisas, eftersom tribunalen inte kan ogiltigförklara en rättsakt i dess helhet om den endast har att pröva en talan om delvis ogiltigförklaring, såvida inte tribunalen dömer utöver vad som har yrkats (*ultra petita*).

17 I samband med att tribunalen prövade huruvida den bestämmelse i resolutionsbeslutet som begärts ogiltigförklarad, det vill säga bestämmelsen om konvertering av de supplementärkapitalinstrument som innehas av sökanden, kan avskiljas från resolutionsordningen för Banco Popular i dess helhet, erinrade den om att de värdepapper som BPE Financiaciones hade emitterat och som innehades av sökanden var supplementärkapitalinstrument i Banco Popular, vilka anges i artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet som supplementärkapitalinstrument i Banco Popular som ska nedskrivas och konverteras till ”nya aktier II”. Tribunalen tillade att enligt artikel 6 i resolutionsbeslutet förutsatte det tillämpade resolutionsverktyget, det vill säga försäljningsverktyget, vad gäller Banco Popular, att alla supplementärkapitalinstrument som anges i resolutionsbeslutet ska omvandlas till ”nya aktier II”. Tribunalen påpekade vidare att enligt artikel 6.3 i resolutionsbeslutet ska dessa åtgärder för nedskrivning och konvertering grunda sig på värderingen 2, vilken styrks av resultatet av en öppen och öppen försäljningsprocess som genomförts av FROB. Eftersom Banco Santander hade erbjudit sig att köpa aktierna i Banco Popular till ett pris av 1 euro, vilket bland annat innebar att 100 procent av supplementärkapitalinstrumenten i Banco Popular skulle konverteras, var konverteringen av samtliga dessa instrument en nödvändig förutsättning för att genomföra försäljningen till Banco Santander, vilken inte hade kunnat ske på samma villkor om vissa supplementärkapitalinstrument inte hade konverterats vid tidpunkten för resolutionsbeslutet. Slutligen underkände tribunalen sökandens övriga argument att beslutet att konvertera supplementärkapitalinstrumenten kunde avskiljas från resolutionsbeslutet som en helhet.

18 Vad för det andra gäller yrkandet om ogiltigförklaring av värderingarna 1 och 2 fann tribunalen att eftersom yrkandet om delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet hade avvisats, skulle även detta yrkande avvisas.

19 Vad för det tredje gäller skadeståndsyrkandet fann tribunalen att eftersom talan om ogiltigförklaring inte kunde tas upp till sakprövning, skulle även detta yrkande avvisas, utan att det påverkade sökandens möjlighet att senare väcka en eventuell skadeståndstalan.

Parternas yrkanden

20 Carmen Liaño Reig har yrkat att domstolen ska

– bifalla överklagandet och upphäva det överklagade beslutet, i den del den talan som väckts vid tribunalen avvisas på grund av att den inte kan tas upp till sakprövning och hon förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, såsom anges i punkt 1 respektive punkt 3 i beslutsdelen av det överklagade beslutet, och

– själv slutligt avgöra det mål som anhängiggjorts vid tribunalen och bifalla samtliga yrkanden som framställts i ansökan i första instans, om domstolen anser att målet är färdigt för avgörande eller, i annat fall, återförvisa målet till tribunalen för avgörande samt besluta att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

21 SRB har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål och i målet vid tribunalen.

Prövning av överklagandet

22 Klaganden har till stöd för sitt överklagande åberopat fyra grunder. Klaganden har genom den första grunden, som består av åtta delar, ifrågasatt det överklagade beslutet i den del tribunalen fann att den bestämmelse vars ogiltigförklaring hade yrkats inte kunde avskiljas från de övriga delarna i resolutionsbeslutet utan att ändra beslutets kärninnehåll. Genom den andra grunden, som består av tre delar, har klaganden ifrågasatt det överklagade beslutet i den del tribunalen fann att en delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet strider mot principen om likabehandling av borgenärer inom samma kategori. I den tredje grunden ifrågasätter klaganden slutsatsen att yrkandet om ogiltigförklaring av värderingarna 1 och 2 inte kunde tas upp till sakprövning. I den fjärde grunden ifrågasätter klaganden slutsatsen att skadeståndsyrkandet inte kunde tas upp till sakprövning

Den första, den tredje, den fjärde, den sjätte, den sjunde och den åttonde delen av den första grunden

Parternas argument

23 Genom den första, den tredje, den fjärde, den sjätte, den sjunde och den åttonde delen av den första grunden, vilka ska prövas gemensamt och före övriga grunder och delgrunder, har klaganden gjort gällande att det överklagade beslutet, särskilt punkterna 30 och 35, 31 och 32 samt 40 och 42, är bristfälligt motiverat och att tribunalen inte har bemött vissa av klagandens argument.

24 Tribunalen har enligt klaganden underlåtit att identifiera innehållet i resolutionsbeslutet och inte motiverat påståendet att konverteringen av kuponger från BPE Financiaciones till aktier i Banco Popular var viktig för överlåtelsen av hela aktiekapitalet till Banco Santander eller förklarat varför klagandens argument var ”ologiskt”. Tribunalen har även underlåtit att förtydliga det objektiva kriterium som låg till grund för att talan inte kunde tas upp till sakprövning. Tribunalen har inte heller motiverat sin bedömning att det var nödvändigt, för att hela aktiekapitalet i Banco Popular skulle kunna överföras till Banco Santander, att först konvertera alla sekundärkapitalinstrument för att kunna använda resolutionsverktyget försäljning. Slutligen har tribunalen inte motiverat sitt underkännande av klagandens påståenden om att värderingen 2 var ogiltig, att beloppet för de

värdepapper som klaganden innehade var obetydliga i förhållande till samtliga kapitalinstrument i Banco Popular som hade nedsatts och konverterats samt att artikel 21.1 c i förordning nr 806/2014 borde ha tillämpats.

25 SRB har bestritt klagandens resonemang.

Domstolens bedömning

26 Det ska till att börja erinras om att enligt fast rättspraxis innebär tribunalens motiveringsskyldighet att det klart och tydligt ska framgå hur den har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för det fattade beslutet och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (dom av den 16 juli 2020, Inclusion Alliance for Europe/kommissionen, C-378/16 P, EU:C:2020:575, punkt 95 och där angiven rättspraxis).

27 Vidare framgår det även av domstolens fasta praxis i mål om överklagande att motiveringen av ett avgörande från tribunalen kan vara underförstådd, förutsatt att de berörda får kännedom om vad tribunalen har lagt till grund för sitt avgörande och att domstolen får ett tillräckligt underlag för att kunna utföra sin prövning vid ett överklagande (dom av den 16 juli 2020, Nexans France och Nexans/kommissionen, C-606/18 P, EU:C:2020:571, punkt 101 och där angiven rättspraxis). Motiveringsskyldigheten innebär således inte att tribunalen är skyldig att utforma domskälen så, att samtliga resonemang som parterna i målet fört bemöts vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt (dom av den 25 juni 2020, Satcen/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

28 Tribunalens motiveringsskyldighet ska slutligen särskiljas från frågan huruvida de skäl som ligger till grund för det överklagade beslutet är välgrundade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juni 2015, Ipatau/rådet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 37, och dom av den 30 april 2019, Italien/rådet (Fiskekvoter för svärdfisk i Medelhavet) (C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 48). Att tribunalen i själva sakfrågan kommit fram till en annan slutsats än klaganden innebär inte i sig att den överklagade domen har en bristande motivering (dom av den 20 maj 2010, Gogos/kommissionen, C-583/08 P, EU:C:2010:287, punkt 35).

29 Vad gäller den första grundens första och tredje del har klaganden kritiserat tribunalen för att, i punkt 40 i det överklagade beslutet, inte ha identifierat kärninnehållet i resolutionsbeslutet och följaktligen inte ha beaktat den rättspraxis enligt vilken det vid bedömningen av huruvida en talan om delvis ogiltigförklaring av en unionsrättsakt kan tas upp till sakprövning ska fastställas huruvida en sådan ogiltigförklaring skulle ändra kärninnehållet i den aktuella rättsakten, varvid detta ska ske mot bakgrund av ett objektivt kriterium.

30 Det ska i detta avseende för det första påpekas att tribunalen, i punkterna 27–36 i det överklagade beslutet, bedömt huruvida artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet, som klaganden hade yrkat skulle ogiltigförklaras, kan avskiljas från övriga delar av beslutet.

31 I detta syfte analyserade tribunalen bestämmelserna i detta beslut och drog därav slutsatsen dels att nedskrivning och konvertering av samtliga primärkapitaltillskott och konverteringen av alla supplementärkapitalinstrument utgjorde en förutsättning för att tillämpa försäljningsverktyget, dels att konverteringen av samtliga supplementärkapitalinstrument i Banco Popular var en nödvändig förutsättning för försäljningen till Banco Santander.

32 Även om tribunalen inte uttryckligen har angett detta, visar sådana uppgifter vad resolutionsbeslutet har för inriktning och innehåll. Tribunalens bedömning visar dessutom att tribunalen därigenom, i enlighet med rättspraxis (dom av den 6 december 2012, kommissionen/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punkt 38), på grundval av ett objektivt kriterium, nämligen innehållet i

resolutionsbeslutet, har bedömt huruvida den del av beslutet som begärdes ogiltigförklarad kunde avskiljas från resten av nämnda beslut och om en delvis ogiltigförklaring av samma beslut skulle ändra dess kärninnehåll.

33 För det andra ska det påpekas att punkt 40 i det överklagade beslutet syftar till att bemöta klagandens argument, som det erinras om i punkt 39 i det överklagade beslutet, och inte till att i egentlig mening bedöma huruvida artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet är avskiljbar från beslutets övriga delar. Tvärtemot vad klaganden har hävdat har tribunalen, i punkt 40 i nämnda beslut, på ett klart och otvetydigt sätt redogjort för skälet till att den anser att klagandens argument är ”ologiskt”. Det framgår således av den andra meningen i denna punkt, vilken för övrigt föregås av uttrycket ”nämligen”, att detta argument är ”ologiskt”, eftersom det skulle vara omöjligt att anse att hela aktiekapitalet i Banco Popular hade överförts till Banco Santander om de värdepapper som klaganden innehade inte hade omvandlats till ”nya aktier II”,

34 Härav följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första och den tredje delen av den första grunden.

35 Vad gäller den första grundens fjärde del har klaganden gjort gällande att punkterna 30 och 35 i det överklagade beslutet är bristfälligt motiverade vad gäller nödvändigheten att först konvertera alla sekundärkapitalinstrument för att kunna tillämpa resolutionsverktyget försäljning.

36 Det ska härvid inledningsvis påpekas att tribunalen, i punkt 30 i det överklagade beslutet, begränsat sig till att identifiera innehållet i resolutionsbeslutet genom att erinra om innehållet i artikel 6 i detta beslut utan att göra någon bedömning av behovet att först konvertera alla sekundärkapitalinstrument för att kunna tillämpa resolutionsverktyget.

37 Vad gäller punkt 35 i det överklagade beslutet har tribunalen i denna punkt angett att det, av de skäl som tribunalen angett dessförinnan, var nödvändigt att först konvertera samtliga sekundärkapitalinstrument i Banco Popular för att genomföra försäljningen till Banco Santander, att denna försäljning inte hade kunnat ske under samma förutsättningar om vissa av sekundärkapitalinstrumenten som var i omlopp inte hade konverterats vid tidpunkten för resolutionsbeslutet och att en ogiltigförklaring av konverteringen av vissa av dessa instrument skulle kunna ändra resolutionsbeslutets kärninnehåll.

38 Denna punkt kan följaktligen inte läsas separat från punkterna 28–34 i det överklagade beslutet, där tribunalen, i enlighet med de krav som angetts i punkt 26 i förevarande dom, redogjort för skälen till att konverteringen av alla sekundärkapitalinstrument var en nödvändig förutsättning för att resolutionsverktyget skulle kunna tillämpas.

39 Härav följer, i motsats till vad klaganden har gjort gällande, att tribunalens bedömning i punkt 35 i det överklagade beslutet är tillräckligt motiverad.

40 Klaganden har även hävdat att tribunalen, i punkt 35 i det överklagade beslutet, gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom det, mot bakgrund av de olika argument som klaganden hade åberopat, hade varit motiverat att dra slutsatsen att Banco Santander, om kupongerna från BPE Financiaciones inte hade konverterats till aktier i Banco Popular, varken skulle ha avstått från att lägga fram sitt anbud för förvärv av Banco Popular eller sänkt det erbjudna priset för förvärvet av aktierna, vilket innebär att konverteringen av kupongerna från BPE Financiaciones till aktier i Banco Popular inte krävde en ändring av villkoren för försäljningen av aktierna i Banco Popular till Banco Santander och att yrkandet om ogiltigförklaring inte påverkade resolutionsbeslutets kärninnehåll.

41 Det ska i detta hänseende påpekas att klaganden hade åberopat argument som rör lagenligheten av bestämmelsen i resolutionsbeslutet. Frågan huruvida detta beslut är lagenligt ska skiljas från frågan huruvida yrkandet om delvis ogiltigförklaring av nämnda beslut kan tas upp till sakprövning.

Tribunalen var därför inte skyldig att inom ramen för prövningen av huruvida en talan om ogiltigförklaring av detta beslut kan tas upp till sakprövning pröva och bemöta de argument som anförts till stöd för att beslutet inte är lagenligt.

42 Klaganden kan följaktligen inte hävda att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt motiveringsskyldigheten genom att underlåta att pröva argument avseende lagenligheten av resolutionsbeslutet.

43 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens fjärde del.

44 Vad gäller den sjätte, den sjunde och den åttonde delen av den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen, i punkterna 31 och 32 i det överklagade beslutet, inte beaktat klagandens påståenden avseende värderingen 2 och att tribunalen även bortsett från klagandens påstående att artikel 21.1 c i förordning nr 806/2014 borde ha tillämpats i frågan huruvida kravet på avskiljbarhet var uppfyllt.

45 För det första ska det erinras om att tribunalen, i punkterna 31 och 32 i det överklagade beslutet, begränsat sig till att redogöra för bestämmelserna i resolutionsbeslutet, och särskilt artikel 6.4 i detta beslut.

46 Även om tribunalen därigenom nämnde värdering 2, kan det konstateras att klaganden kritiserar tribunalen för att den, vid bedömningen av huruvida yrkandet om delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet kunde tas upp till sakprövning, underlåtit att beakta vissa argument som anförts i repliken avseende beslutets lagenlighet.

47 Såsom framgår av punkt 41 ovan ska, vid bedömningen av huruvida en talan om ogiltigförklaring av en unionsrättsakt kan tas upp till sakprövning, frågan om denna rättsakts lagenlighet särskiljas från frågan huruvida yrkandet om delvis ogiltigförklaring av nämnda beslut kan tas upp till sakprövning.

48 För det andra har klaganden, som svar på fråga 2, vilken ställdes som en åtgärd för processledning den 17 maj 2019, angett att även om de kuponger som hade utställts av BPE Financiaciones ansågs utgöra ett tillämpligt kapitalinstrument och även om en resolutionsåtgärd kunde tillämpas på kapitalinstrument som emitterats av ett dotterbolag som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 806/2014, så krävs det, vad avser nedskrivning och konvertering av kuponger, enligt artikel 21.1 c i samma förordning att koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten inte utövas avseende de kapitalinstrument som emitterats av detta dotterbolag.

49 Det är riktigt att tribunalen i det överklagade beslutet inte uttryckligen har tagit ställning till klagandens argument i detta avseende.

50 Det ska emellertid påpekas att tribunalen, i punkt 42 i det överklagade beslutet, på ett klart och otvetydigt sätt redogjort för skälen till att den avfärdat argumentet att den omständigheten att de värdepapper som innehas av klaganden inte har konverterats inte hindrar en överföring av samtliga aktier till Banco Santander på samma villkor.

51 Vidare har tribunalen, i punkterna 43–51 i det överklagade beslutet, i tillräcklig utsträckning redogjort för skälen till att iakttagandet av principen om likabehandling av alla borgenärer i samma kategori och artikel 21 i förordning nr 806/2014 inte utgjorde hinder för slutsatsen att resolutionsbeslutet avsåg sådana kapitalinstrument som klaganden innehade, det vill säga supplementärkapitalinstrument i Banco Popular som hade utfärdats av ett dotterbolag som helt ägs av samma bank.

52 Härav följer att tribunalen, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 27 i förevarande dom, underförstått ansåg att klagandens påstående om tillämpningen av artikel 21.1 c i förordning nr 806/2014 inte gjorde det möjligt att visa att artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet, som klaganden hade yrkat ska ogiltigförklaras, kunde särskiljas från övriga delar av detta beslut.

53 Det ska för övrigt påpekas att klagandens påstående att de villkor som föreskrivs i denna förordning vad avser nedskrivning och konvertering av de aktuella kapitalinstrumenten inte var uppfyllda avsåg lagenligheten av artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet och inte frågan huruvida denna bestämmelse kunde avskiljas från resten av beslutet. Tribunalen kan följaktligen inte klandras för att inte uttryckligen ha besvarat detta påstående.

54 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens sjätte och åttonde del.

55 Vad gäller den första grundens sjunde del har klaganden gjort gällande att punkt 42 i det överklagade beslutet bygger på felaktig rättstillämpning i form av bristande motivering. Tribunalen har varken motiverat varför den underkänt klagandens argument i punkt 41 i det överklagade beslutet eller varför det var nödvändigt att konvertera alla kapitalinstrument innan man använde försäljningsverktyget genom att överföra hela aktiekapitalet i Banco Popular till Banco Santander.

56 I den mån klaganden menar att punkt 42 i det överklagade beslutet är behäftat med samma bristande motivering som punkt 30 i det överklagade beslutet, räcker det härvidlag att erinra om att tribunalen, såsom domstolen har påpekat i punkt 36 i förevarande dom, i punkt 30 i det överklagade beslutet begränsat sig till att identifiera innehållet i resolutionsbeslutet genom att erinra om innehållet i artikel 6 i resolutionsbeslutet.

57 Det ska vidare påpekas att tribunalen, i punkt 42 i det överklagade beslutet, underkänt klagandens argument och angett att den omständigheten att de värdepapper som klaganden innehade var värderade till ett lågt belopp saknade betydelse, eftersom nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter måste utnyttjas före överföringen och måste avse samtliga aktier i Banco Popular.

58 Av detta följer att tribunalen har motiverat sitt underkännande av klagandens argument. Klaganden kan inte heller göra gällande att tribunalen inte har motiverat varför det var nödvändigt att konvertera alla kapitalinstrument innan försäljningsverktyget användes genom att hela aktiekapitalet i Banco Popular överfördes till Banco Santander, eftersom en sådan motivering uttryckligen anges i punkterna 28–35 i det överklagade beslutet.

59 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grundens sjunde del.

60 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den första grundens första, tredje, fjärde och sjätte del.

Den första grundens andra del och den andra grunden

Parternas argument

61 Genom den första grundens andra del och den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att förklara att artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet inte kan avskiljas från resten av detta beslut.

62 Tribunalen gjorde enligt klaganden fel då den, i punkt 40 i det överklagade beslutet, inte beaktade de uppgifter om beloppen för supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet, vilka konverterats till aktier i Banco Popular. Klaganden hade inte inskränkt sig till att ange att BPE Financiaciones inte kunde bli föremål för resolution och gjorde aldrig gällande att denna enhet omfattas av resolutionsordningen, utan påstod att förordning nr 806/2014, och särskilt artikel 21 i denna, avseende utnyttjande av befogenheten att konvertera och nedsätta kapitalinstrument, inte är tillämplig på klaganden. Tribunalen har även, i punkterna 45 och 46 i det överklagade beslutet, gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att på de kuponger som BPE Financiaciones hade utfärdat felaktigt tillämpa den allmänna resolutionsprincip som föreskrivs i artikel 15.1 f i förordning nr 806/2014, trots att denna enhet inte omfattas av förordningens tillämpningsområde och denna princip således inte är tillämplig på denna enhet. Slutligen har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 44–46 och 51 i det överklagade beslutet genom att felaktigt tillämpa likabehandlingsprincipen på de kuponger som BPE Financiaciones hade emitterat.

63 SRB har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

64 Det ska inledningsvis understrykas att resolutionsbeslutet består av två delar. SRB har i artiklarna 1–4 i detta beslut, som utgör ”avdelning I”, angett skälen till att Banco Popular borde bli föremål för en resolution. Vidare angav SRB, i artiklarna 5–7 i nämnda beslut, vilka utgör ”avdelning II”, det verktyg som skulle tillämpas för denna resolution. I synnerhet anges i artikel 5 i resolutionsbeslutet uttryckligen det resolutionsverktyg som använts, i förevarande fall försäljningsverktyget, och i artikel 6 i detta beslut preciseras att SRB, före överlåtelsen, ska använda sina nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter på Banco Populars kapitalinstrument.

65 Vad gäller artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet, som klaganden har yrkat ska ogiltigförklaras, angav SRB däri att alla supplementärkapitalinstrument i Banco Popular skulle nedsättas och konverteras till ”nya aktier II” och upprättade en förteckning över dessa instrument som inbegrep supplementärkapitalinstrument som hade utfärdats av BPE Financiaciones, vilka identifierades med nummer ISIN XS 0550098569.

66 Härav följer att talan vid tribunalen avsåg ogiltigförklaring av en enskild del av förteckningen över relevanta kapitalinstrument som anges i artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet.

67 Enligt domstolens fasta praxis är det endast möjligt att ogiltigförklara en del av en unionsrättsakt om denna del kan avskiljas från rättsakten i övrigt. Domstolen har vid upprepade tillfällen fastställt att detta krav på avskiljbarhet inte är uppfyllt när rättsaktens kärninnehåll skulle ändras om delar av den ogiltigförklarades (dom av den 9 november 2017, SolarWorld/rådet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

68 Detta innebär att för att kontrollera huruvida delar av en unionsrättsakt kan avskiljas från rättsakten i övrigt måste det göras en prövning av vilken innebörd dessa delar har, för att det ska vara möjligt att bedöma om rättsaktens andemening och kärninnehåll skulle ändras av att de ogiltigförklarades (dom av den 9 november 2017, SolarWorld/rådet, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

69 I förevarande fall är dessa villkor inte uppfyllda.

70 De delar av resolutionsbeslutet som rör nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument kan nämligen inte avskiljas från övriga delar av beslutet, däribland valet att använda resolutionsverktyget försäljning.

71 Det väsentliga innehållet i ett sådant resolutionsbeslut som det som är aktuellt i förevarande mål omfattar inte endast valet av resolutionsverktyg, utan även valet att kombinera det med utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument samt formerna för deras utövande.

72 Såsom domstolen har angett i punkterna 31 och 32 i förevarande dom gjorde tribunalen sig följaktligen inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet var oupplösligt förbunden med själva innehållet i resolutionsbeslutet och att en delvis ogiltigförklaring av detta beslut skulle undergräva innehållet i nämnda beslut, vilket förutsätter att alla supplementärkapitalinstrument i Banco Popular nedsätts och därefter konverteras till ”nya aktier II”.

73 För det första framgår det av artikel 15.1 b, artikel 17, artikel 21.10 c och artikel 22.1 i förordning nr 806/2014, lästa tillsammans, att när en enhet är föremål för en resolutionsåtgärd beror nedskrivningen av kapitalinstrumenten på denna enhets förlustnivå. Följaktligen måste supplementärkapitalinstrumenten helt nedskrivas om förlusterna når upp till denna prioritetsnivå för fordringarna.

74 För det andra förutsätter det resolutionsverktyg som valts i förevarande fall, det vill säga försäljningsverktyget, att utbud och efterfrågan möts, vilket innebär att invändningar mot nedsättning och konvertering av supplementärkapitalinstrument, såsom det som avses i klagandens yrkande om ogiltigförklaring, med nödvändighet påverkar det pris som Banco Santander erbjudit och följaktligen överlåtelsen av verksamheten till denna enhet och tillämpningen av resolutionsverktyget.

75 Denna bedömning påverkas inte av klagandens argument att tribunalen, i punkt 40 i det överklagade beslutet, begått ett fel genom att inte beakta de uppgifter om beloppen för supplementärkapitalinstrumenten som avses i artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet och vilka konverterats till aktier i Banco Popular.

76 Avgränsningen av supplementärkapitalinstrument som bör bli föremål för en nedskrivning eller konvertering före tillämpning av resolutionsverktyget avgörs nämligen, enligt artikel 15.1 b, artikel 17 och artikel 21.10 c i förordning nr 806/2014, av enhetens förlustnivå och av reglerna om fordringarnas prioritetsordning.

77 För det andra kan det, i motsats till vad klaganden har hävdat, oavsett storleken på vart och ett av dessa kapitalinstrument, inte anses att samtliga instrument som anges i artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet inte har konverterats om ett av dessa instrument som representerar en obetydlig del av instrumenten inte hade nedsatts. I ett sådant fall skulle det nämligen, såsom tribunalen med rätta framhållit, vara omöjligt att anse att hela aktiekapitalet i Banco Popular hade överförts till Banco Santander.

78 Klaganden kan inte heller vinna framgång med sitt argument att tribunalen, i punkterna 48 och 51 i det överklagade beslutet, gjort en oriktig bedömning av klagandens påståenden, eftersom klaganden inte begränsat sig till att göra gällande att BPE Financiaciones inte kunde bli föremål för resolution och aldrig gjort gällande att denna enhet omfattades av resolutionsordningen, utan påstått att denna enhet, på grund av sin verksamhet, inte ingick bland de inrättningar som avses i artikel 1.1 i direktiv 2014/59 och i artikel 2 i nämnda förordning, och i artikel 21 i förordning nr 806/2014.

79 Det ska i detta hänseende påpekas att klaganden, som svar på fråga 1 b i tribunalens åtgärd för processledning av den 17 maj 2019, gjorde gällande att det förelåg en väsentlig objektiv skillnad mellan de kuponger som hade utfärdats av BPE Financiaciones och andra supplementärkapitalinstrument som omvandlats till aktier i Banco Popular enligt artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet. Klaganden angav särskilt att dessa kuponger var det enda supplementärkapitalinstrument som hade omvandlats till aktier i Banco Popular och som hade emitterats av en enhet som inte kunde bli föremål för en resolution, nämligen BPE Financiaciones.

80 Tribunalen har emellertid inte gjort någon felaktig bedömning genom att i punkt 48 i det överklagade beslutet ange att klaganden hade gjort gällande att den uteblivna konverteringen av de värdepapper som BPE Financiaciones hade emitterat var förenlig med principen om likabehandling av borgenärer i samma kategori och att klaganden hade gjort gällande att det förelåg en objektiv skillnad mellan de värdepapper som BPE Financiaciones hade emitterat och andra supplementärkapitalinstrument som hade konverterats, varvid denna skillnad bestod i att de värdepapper som klaganden innehade inte hade emitterats av Banco Popular, utan av BPE Financiaciones.

81 Vad gäller punkt 51 i det överklagade beslutet angav tribunalen att klagandens argument att den uteblivna konverteringen av de värdepapper som BPE Financiaciones hade emitterat var förenlig med principen om likabehandling av fordringsägare i samma kategori berodde på en sammanblandning. Tribunalen påpekade särskilt att eftersom den möjlighet till konvertering och nedskrivning som föreskrivs i artikel 21 i förordning nr 806/2014 utövas med avseende på kapitalinstrumenten i den enhet som är föremål för resolution, det vill säga i förevarande fall Banco Popular, innebär inte den omständigheten att dessa instrument har emitterats av ett dotterbolag som helt ägs av Banco Popular att den enhet som har utfärdat instrumenten var föremål för resolutionsordningen, och denna omständighet utgör inte grund för att anse att situationen skiljer sig från vad som är fallet med Banco Populars övriga supplementärkapitalinstrument. Tribunalen har således inte gjort en felaktig bedömning av klagandens påståenden.

82 Klaganden kan inte heller vinna framgång med argumentet att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 45 och 46 i det överklagade beslutet genom att felaktigt tillämpa den allmänna resolutionsprincip som föreskrivs i artikel 15.1 f i denna förordning på de kuponger som hade utfärdats av BPE Financiaciones, vilket är en enhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 806/2014.

83 Det ska i detta hänseende erinras om att tribunalen, i punkterna 45 och 46 i det överklagade beslutet, förklarat att den allmänna princip som styr resolutionen i artikel 15.1 f i förordning nr 806/2014, enligt vilken borgenärer i samma kategori ska behandlas lika, skulle äventyras om det endast var möjligt att ogiltigförklara resolutionsbeslutet i den del det föreskriver en konvertering av vissa supplementärkapitalinstrument. Tribunalen drog härav slutsatsen att denna princip även utgjorde hinder för en ogiltigförklaring av konverteringen av vissa supplementärkapitalinstrument.

84 En sådan bedömning innebär inte felaktig rättstillämpning.

85 I artikel 3.1 led 47 i förordning nr 806/2014 föreskrivs nämligen att i denna förordning avses med ”supplementärkapitalinstrument” kapitalinstrument eller efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i förordning nr 575/2013. Enligt denna bestämmelse kan instrument som inte ges ut direkt av ett institut eller om de efterställda lånen inte har upptagits direkt av ett institut, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, räknas som ett supplementärkapitalinstrument.

86 Härav följer att den konvertering och nedskrivning som föreskrivs i artikel 21 i förordning nr 806/2014 inte är avhängig av vilken enhet som har utfärdat kupongerna, utan dessa kupongers karaktär.

87 Eftersom klaganden varken vid tribunalen eller vid domstolen har bestritt att de värdepapper som emitterats av BPE Financiaciones utgör supplementärkapitalinstrument i Banco Popular och inte har framfört några invändningar mot punkt 28 i det överklagade beslutet, kan klaganden inte anses ha bestritt att dessa värdepapper utgör ett kapitalinstrument i ett institut som är föremål för resolution.

88 Tribunalen har följaktligen rätt i sitt påpekande dels att de tillämpliga bestämmelserna gjorde det möjligt att betrakta de värdepapper som BPE Financiaciones hade emitterat som supplementärkapitalinstrument, dels att sådana instrument kunde bli föremål för nedskrivning och konvertering enligt artikel 21 i förordning nr 806/2014 och omfattas av principen om likabehandling mellan alla borgenärer i samma kategori, vilken föreskrivs i artikel 15.1 f i förordning nr 806/2014.

89 Klaganden kan slutligen inte vinna framgång med sitt argument att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och felaktig motivering i punkterna 44–46 och 51 i det överklagade beslutet genom att felaktigt tillämpa likabehandlingsprincipen på de kuponger som BPE Financiaciones hade utfärdat.

90 Det ska nämligen erinras om att tribunalen, i punkterna 44–46 i det överklagade beslutet, förklarat att innehavare av supplementärkapitalinstrument i ett institut är en kategori av borgenärer som ska behandlas på samma sätt när SRB utövar sin befogenhet att skriva ned och konvertera kapitalinstrument. Tribunalen drog härav slutsatsen att denna allmänna princip om likabehandling i fråga om resolution skulle äventyras om det endast var möjligt att ogiltigförklara resolutionsbeslutet i den del det innebar en konvertering av vissa supplementärkapitalinstrument och att iakttagandet av likhetsprincipen mellan alla borgenärer i samma kategori följaktligen även utgjorde hinder för en ogiltigförklaring av konverteringen av endast vissa supplementärkapitalinstrument.

91 I punkt 51 i det överklagade beslutet avslutade tribunalen sin bedömning av detta argument och angav att det berodde på en förväxling. Tribunalen underströk att den befogenhet att skriva ned och konvertera som föreskrivs i artikel 21 i förordning nr 806/2014 hade utövats med avseende på kapitalinstrumenten i den enhet som var föremål för resolutionen, i förevarande fall Banco Popular. Tribunalen tillade att den omständigheten att instrumenten hade emitterats av ett dotterbolag som helt ägdes av Banco Popular inte innebar att den enhet som hade emitterat instrumenten var föremål för resolutionsordningen och att denna omständighet inte visar att situationen skilde sig från vad som var fallet med övriga supplementärkapitalinstrument i Banco Popular.

92 I den mån klaganden klandrar tribunalen för att inte ha besvarat vissa av klagandens påståenden, ska det erinras om att tribunalen, såsom framgår av punkterna 26–28 och 41 i förevarande dom, inte är skyldig att besvara samtliga argument som anförts vid den, och i synnerhet inte dem som avser lagenligheten av den bestämmelse som begärs ogiltigförklarad. Eftersom bedömningen av huruvida en bestämmelse kan avskiljas görs i samband med bedömningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning, är det för tidigt att bedöma och, i förekommande fall, bemöta de argument som anförts avseende den aktuella rättsaktens lagenlighet.

93 Klaganden har dessutom endast åberopat sådana argument och gjort gällande att eftersom artikel 6.1 d i resolutionsbeslutet är rättsstridigt, kan denna bestämmelse avskiljas från beslutet i övrigt, utan att konkret visa att det föreligger skillnader mellan innehavarna av de kuponger som utfärdats av BPE Financiaciones och innehavarna av andra supplementärkapitalinstrument som avses i denna bestämmelse, vilket i så fall skulle motivera att dessa instrument ska behandlas separat och att resolutionsbeslutet delvis ska ogiltigförklaras.

94 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del och den andra grunden.

Den första grundens femte del

Parternas argument

95 Genom den första grundens femte del har klaganden gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt rätten till försvar genom att, i punkterna 33 och 34 i det överklagade beslutet, grunda sig på det bindande anbud som Banco Santander hade lämnat den 7 juni 2017, trots att denna handling inte hade förts till handlingarna i målet. Klaganden har även kritiserat tribunalen för att inte ha vidtagit några åtgärder för processledning för att avhjälpa denna brist i handlingarna i målet. Slutligen har klaganden hävdat att hon – i detta sammanhang och med beaktande av den betydelse som tribunalen tillmätte anbudet – med kunskap om detta anbud skulle ha

kunnat, såsom framgår av fotnot 37 i den duplik som SRB ingett till tribunalen, visa att Banco Santander i nämnda anbud inte hade uppställt något villkor eller något krav avseende de supplementärkapitalinstrument som skulle konverteras.

96 SRB har bestritt klagandens resonemang.

Domstolens bedömning

97 För det första, i den mån som klaganden hävdar att Banco Santander inte hade uppställt några villkor eller krav avseende de supplementärkapitalinstrument som skulle konverteras och att tribunalen missuppfattat det anbud som Banco Santander hade lämnat den 7 juni 2017, kan detta argument inte godtas. Såsom klaganden själv har understrukit hade tribunalen nämligen inte tillgång till denna handling.

98 För det andra ska det erinras om att tribunalen ensam är behörig att avgöra huruvida det föreligger ett eventuellt behov av att komplettera den information som den har tillgång till i anhängiggjorda mål (dom av den 24 september 2009, Erste Group Bank m.fl./kommissionen, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P och C-137/07 P, EU:C:2009:576, punkt 319 och där angiven rättspraxis). Klaganden kan följaktligen inte kritisera tribunalen för att den inte begärde att SRB skulle inkomma med detta anbud.

99 För det tredje konstaterar domstolen dels att tribunalen indirekt grundat sig på Banco Santanders bindande anbud, dels att dess bedömningar grundar sig på andra handlingar i målet.

100 Även om tribunalen, i punkterna 33 och 34 i det överklagade beslutet, faktiskt nämnt Banco Santanders bindande anbud, hänvisade den emellertid inte till innehållet i detta anbud, utan hänvisade till de uppgifter som angavs i resolutionsbeslutet avseende nämnda anbud och till de uppgifter som SRB hade lagt fram.

101 Det framgår dessutom av FROB:s skrivelse av den 6 juni 2017, som nämns i resolutionsbeslutet och i punkterna 33 och 34 i det överklagade beslutet och vilken klaganden fört till handlingarna i målet och som återfinns på SRB:s webbplats, att Banco Santanders anbud med nödvändighet måste överensstämma med uppgifterna i denna skrivelse. I denna skrivelse angavs emellertid att alla supplementärkapitalinstrument som räknas upp i bilaga 2 till nämnda skrivelse, däribland de som innehades av klaganden, skulle konverteras till aktier och därefter överföras till Banco Santander.

102 Den omständigheten att Banco Santanders anbud inte lades till handlingarna i målet utgör följaktligen inte ett åsidosättande av klagandens rätt till försvar.

103 Härav följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens femte del.

Den tredje och den fjärde grunden

Parternas argument

104 Genom den tredje och den fjärde grunden har klaganden bestritt att yrkandet om ogiltigförklaring av värderingarna 1 och 2 samt yrkandet om ersättning inte kunde tas upp till sakprövning. Klaganden har gjort gällande att tribunalens enda motivering till varför den avvisat dessa yrkanden, i punkterna 55 och 66 i det överklagade beslutet, är att yrkandet om delvis ogiltigförklaring av resolutionsbeslutet inte kan tas upp till sakprövning. Om avslaget på sistnämnda yrkande upphävs, så kan följaktligen yrkandet om ogiltigförklaring av värderingarna 1 och 2 samt yrkandet om ersättning tas upp till sakprövning.

105 SRB har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

106 Domstolen konstaterar att klaganden inte har anfört något självständigt argument till stöd för den tredje och den fjärde grunden, utan endast har gjort gällande att om överklagandet vinner bifall på den första och den andra grunden, och tribunalens avvisning av yrkandet om delvis ogiltigförklaring upphävs, så borde yrkandet om ogiltigförklaring av värderingarna 1 och 2 samt yrkandet om ersättning tas upp till sakprövning.

107 Eftersom överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första och den andra grunden, kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den tredje och den fjärde grunden. Överklagandet ska därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

108 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

109 SRB har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska hon bära sina rättegångskostnader och ersätta SRB:s rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Carmen Liaño Reig ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter